

تامین آب برای زنبور:

عده ای از زنبور های چرا کننده مقداری آب در چینه دان خود به کندو حمل کرده و ذخیره می کنند . مصرف آب عمدتاً برای رقیق کردن عسل به عنوان غذای لارو ها ، خنک کردن و مرطوب کردن کندو و تا حدودی برای مصرف خود زنبور ها جهت تعادل فیزیولوژیکی بدن آنها می باشد .

بهترین روش تامین آب ، مستقر کردن کندو ها در فاصله نزدیک به آبهای جاری تمیز و آری از آلودگی های شیمیایی مثل دریاچه ، نهر ، جوی و چشمه و غیر می باشد . در صورتی که اینگونه منابع در دسترس نباشد می توان از یک تانک آب بدین ترتیب استفاده نمود که در زیر شیر خروجی آن تخته ای را به طوری مورب قرار داده و در پایین آن تشتکی را مستقر نمود که آب در آن جمع شده و سرریز گردد . ضمناً بهتر است روی تخته را با کونی پوشاند و داخل تشتک نیز قطعات چوب یا شاخه درخت را قرار داد تا زنبور ها بتوانند روی آن نشسته و آب بنوشند . یا اینکه در زیر شیر تانکر که به صورت چکه کنان باز است . یه ظرف بزرگ قرار داده و درون آن سنگ ریزه ریخت .

را دیگر تامین آب کلنی ها استفاده از انواع شربت خوریها است که در آنها آب ریخته و در اختیار زنبورها قرار داده می شود. گرچه این کار وقت گیر و پر هزینه است ولی برای مواقع بحرانی بسیار مفید است .

نکته مهم : اگر زنبورستان شما در نزدیکی دریاچه ، نهر ، جوی و چشمه می باشد . باید محل ساحل (برخورد آب با خشکی) آب افقی با موج کوتاه و کمی شن نرم داشته باشد . تا زنبور به راحتی بتواند آب خودش را تامین کند . اگر محل ساحل عمودی و یا آب با موج باشد . باعث افتادن زنبور در آب می گردد . چون زنبور نمی تواند به راحتی از آب بیرون بیاید بنا بر این تلف می گردد .